

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.496 van 26 augustus 2015
in de zaak A. 216.429/XIV-36.558**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Hendrik Camerlynck
 kantoor houdend te 8900 Ieper
 Cartonstraat 14
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 13 juli 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 148.106 van 18 juni 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 16 juli 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest terecht stelt, ligt de bewijslast inzake het aantonen van de voldoende bestaansmiddelen van de referentiepersoon in de zin van artikel 40ter, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) bij verzoeker en komt het de verwerende partij niet toe om leemten in de bewijsvoering te gaan opvullen of erop te

speculeren dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon, ondanks de verandering van werkgever, nog steeds dezelfde zijn of voldoende zijn. Verzoeker kan immers wel beweren dat de referentiepersoon over voldoende inkomsten bleef beschikken, doch hij kan er niet van uitgaan dat de verwerende partij daarvan op de hoogte is. Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden waar hij meent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een voorwaarde toevoegt aan artikel 40ter, tweede lid, van de vreemdelingenwet. Waar verzoeker er nog op wijst “dat de D.V.Z. bij de beoordeling van de aanvraag heeft nagelaten een evenredigheidstoets uit te voeren”, is zijn middel niet gericht tegen het bestreden arrest. De Raad van State is als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden, noch om de motieven van de aanvankelijk bestreden beslissing te beoordelen. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zesentwintig augustus tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Carlo Adams